

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Cdo/50/2021
Identifikačné číslo spisu: 7119202739
Dátum vydania rozhodnutia: 26.01.2023
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2023:7119202739.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci o námietkach OTP Banky Slovensko, a.s., Bratislava, Štúrova 5, IČO: 31 318 916, za účasti zložiteľa Východoslovenská distribučná, a.s., Košice, Mlynská 31, IČO: 36 599 361 a príjemcu Vénas Group, a.s., Streda nad Bodrogom, Skladná 6, IČO: 46 972 919, proti vydaniu predmetu notárskej úschovy zloženej na účely splnenia záväzku, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 18U/2/2019-145, o dovolaní OTP Banky Slovensko, a.s. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 28. mája 2020 č. k. 3CoD/1/2020-202, takto

rozhodol:

Uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 28. mája 2020 sp. zn. 3CoD/1/2020 a uznesenie Okresného súdu Košice I zo 7. novembra 2017 č. k. 18U/2/2019-145 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) uznesením z 2. októbra 2019 č. k. 18U/2/2019-145 zamietol námietky OTP Banky Slovensko, a.s. Notárka JUDr. Martina Mižiková dňa 12. marca 2019 predložila námietky proti upovedomeniu o vydaní peňazí z notárskej úschovy na účely splnenia záväzku. Z podania súdu vyplynulo, že zložiteľom spoločnosťou Východoslovenská distribučná, a.s. bol do notárskej úschovy zložený predmet úschovy - peňažná suma vo výške 278.227,66 eur za účelom splnenia záväzku vyplývajúceho zo „Zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku“, ktorú uzatvorili spoločnosti Vénas Group, a.s. ako výrobcu a Východoslovenská distribučná, a.s. ako odberateľ, keď dňa 30. januára 2019 notárskemu úradu zo strany spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. bolo doručené „Uplatnenie pohľadávky veriteľom“. Poukázal na to, že dňa 9. mája 2018 bola zložiteľovi - spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s. zo strany spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. doručená listina: „Oznámenie o vzniku záložného práva k pohľadávkam a výzva naplnenie“, keď v období od uzatvorenia zmluvy o dodávke elektriny až do doručenia oznámenia o vzniku záložného práva Východoslovenská distribučná, a.s. plnila svoje záväzky riadne a včas na účet spoločnosti Vénas Group, a.s. v súlade so zmluvou a až po doručení oznámenia o vzniku záložného práva Východoslovenská distribučná, a.s. ako zložiteľ plnila svoje záväzky zo zmluvy o dodávke elektriny v zmysle § 151mb ods. 3 Občianskeho zákonníka do notárskej úschovy. Uviedol tiež, že spoločnosť Vénas Group, a.s. ako záložca spochybnila platnosť

zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam uzatvorenej medzi ňou ako záložcom a medzi OTP Bankou Slovensko, a.s. ako záložným veriteľom. Konštatoval, že námietky spoločnosť OTP Banka Slovensko, a.s. odôvodnila tým, že dňa 2. mája 2018 oznámila zložiteľovi ako poddĺžnikovi začatie výkonu záložného práva voči pohľadávkam dlžníka Vēnas Group, a.s. a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam č. 5001/14/06 ZP3 zo dňa 22. septembra 2014 a na základe tejto zmluvy OTP Banka Slovensko, a.s. ako veriteľ požiadala notársky úrad o vydanie zložených finančných prostriedkov z notárskej úschovy. Zistil, že súd uznesením zo dňa 25. júna 2018 sp. zn. 32Cb/56/2018 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil OTP Banke Slovensko, a.s. povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam, ktoré má spoločnosť Vēnas Group, a.s. voči Východoslovenskej distribučnej, a.s. na základe zmluvy o dodávke elektriny a toto rozhodnutie potvrdil aj Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 28. februára 2019 sp. zn. 3Cob/130/2018. Právne vec posúdil podľa § 335, § 336 ods. 1, 2, § 337 ods. 1, 2, § 338, § 339, § 340 ods. 1 až 3, § 341, § 342 a § 344 ods. 1 až 4 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Námietky spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. vyhodnotil súd ako bezdôvodné. Námietkami podľa súdu nebol spochybnený adresát úschovy a jedinou obranou pôvodcu námietok bolo zriadené záložné právo k pohľadávkam č. 5001/14/06 ZP3 na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 22. septembra 2014, avšak s touto skutočnosťou sa už vysporiadal súd prvej inštancie uznesením o nariadení neodkladného opatrenia, kedy uložil spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. povinnosť zdržať sa záložného práva, nakoľko ho realizoval neoprávnene a toto rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom.

2. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „odvolací súd alebo krajský súd“) na odvolanie OTP Banka Slovensko, a.s. uznesením zo 28. mája 2020 sp. zn. 3CoD/1/2020 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Krajský súd si osvojil záver súdu prvej inštancie, že podľa uzavretých zmlúv medzi Vēnas Group, a.s. a Východoslovenskou distribučnou, a.s. a Východoslovenskou energetikou, a.s. pohľadávky tam uvedené sú pohľadávkami, ktoré žalobca nemôže bez písomného súhlasu dlžníka postúpiť na inú osobu. Od záverov plynúcich z rozhodnutí Okresného súdu Košice I z 25. júna 2018 sp. zn. 32Cb/56/2018 a Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2019 sp. zn. 3Cob/130/2018 nemal dôvod odvolací súd sa odchyliť ani v tomto konaní, keď zo zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 22. septembra 2014 pre neprevoditeľnosť zálohu odvolateľ žiadne nároky pre seba vyvodzovať nemôže. Vo vzťahu k tejto argumentácii odvolateľ vecné výhrady spochybňujúce jej opodstatnenosť nemal a nepreukázal dôvody, ktoré by bránili vydaniu predmetu úschovy príjemcovi, ako ani právo na jeho vydanie jemu. S prihliadnutím na uvedené bolo preskúmané rozhodnutie vecne správne. Odvolateľ sa v odvolaní obmedzil iba na rekapituláciu úkonov zdokumentovaných v súdnom spise a predchádzajúcich danému sporu ako aj na vyčíslenie svojich pohľadávok voči dlžníkovi - spoločnosti Vēnas Group, a.s., ktoré však bližšie neverifikoval a tieto jeho tvrdenia samé osebe neumožňujú zmenu preskúmaného rozhodnutia.

3. Proti výroku uznesenia odvolacieho súdu podala OTP Banka Slovensko, a.s. (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovala z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, nakoľko odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Namietala, že rozhodnutia oboch súdov nižších inštancií sú v celom rozsahu nepreskúmateľné. V spore absentuje právne zdôvodnenie, na základe ktorého súd prvej inštancie námietky OTP Banka Slovensko, a.s. zamietol. Dovolateľka už pred súdom prvého stupňa argumentovala tým, že rozhodnutie Okresného súdu Košice I z 25. júna 2018 sp. zn. 32Cb/56/2018 o neodkladnom opatrení, ktorým uložil OTP Banke Slovensko, a.s. povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva k pohľadávkam, ktoré má spoločnosť Vēnas Group, a.s. voči Východoslovenskej distribučnej, a.s. na základe zmluvy o dodávke elektriny, má iba predbežný charakter a prvostupňový súd, ním nie je v konaní vedenom pod sp. zn. 18U/2/2019 viazaný. V danom prípade sa súd prvej inštancie odvolal v bode 26. na toto rozhodnutie o vydaní neodkladného opatrenia, ktoré však bližšie nešpecifikoval, v akom konaní k tomu malo dôjsť a prečo je viazaný na názor súdu v odlišnom súdnom konaní. Tento nedostatok, v ktorom nebolo známe, ktoré konanie mal súd prvej inštancie na mysli, odstránil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a to konkrétne v bode 12. napadnutého rozhodnutia. V danom prípade má dovolateľka za to, že

neexistuje relevantný dôvod, pre ktorý by jej nemali byť vydané finančné prostriedky, na ktoré má právny aj zmluvne viazaný nárok. Dovolateľka má za to, že mechanickým prebratím stanoviska jedného súdu a to bez náležitého zváženia ďalších okolností prípadu a ďalších dôkazov predkladaných zo strany OTP Banka Slovensko, a.s. došlo k neprípustnému zásahu do zákonom chránených veriteľových práv. Uviedla, že súdy sa v odôvodneniach svojich rozhodnutí nezaoberali tým, na čo poukazovala dovolateľka vo svojich námietkach (list dlžníkovi zo dňa 23. júla 2018), a to, že OTP Banka Slovensko, a.s. nerealizuje výkon záložného práva k pohľadávkam. OTP Banka Slovensko, a.s. bola oprávnená si odpisovať finančné prostriedky z bežných účtov ako aj z iných účtov Venas Group, a.s. u OTP Banka Slovensko a.s. V danom prípade sa nejedná o výkon záložného práva k pohľadávkam, ale o oprávnenie, ktoré má OTP Banka Slovensko, a.s. v zmysle zmluvy o úvere. Navrhla, aby dovolací súd zrušil uznesenie súdov nižších inštancií a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Venas Group, a.s. vo vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd dovolanie ako neprípustné odmietol alternatívne ako nedôvodné zamietol a priznal jej nárok na náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) oprávnený subjekt zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenie pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie je nielen procesne prípustné, ale aj dôvodné.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

9. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod (§ 420 CSP alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

10. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky (I. ÚS 26/94), v ktorom sa uplatnia všetky zásady súdneho rozhodovania v súlade so zákonmi a pri aplikácii ústavných princípov. Pod porušením práva na spravodlivý proces (vo všeobecnosti) treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa

účastníkom konania znemožní realizácia tých procesných práv, ktoré im právna úprava priznáva za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany ich práv a právom chránených záujmov.

11. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie vo veci (I. ÚS 46/05). Z uvedeného potom vyplýva, že k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP môže dôjsť aj nepreskúmateľnosťou napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (porov. I. ÚS 105/06, III. ÚS 330/2013, či 4Cdo/3/2019, 8Cdo/152/2018, bod 26., 5Cdo/57/2019, bod 9., 10.) alebo prekvapivosťou rozhodnutia vtedy, keď odvolací súd vydá rozhodnutie, ktoré nebolo možné na základe zisteného skutkového stavu veci predvídať, čím bola účastníkovi odňatá možnosť právne a skutkovo argumentovať vo vzťahu k otázke, ktorá sa s ohľadom na právny názor odvolacieho súdu javila ako významná pre jeho rozhodnutie, či rôznymi závažnými deficitmi v dokazovaní (tzv. opomenutý dôkaz, deformovaný dôkaz, porušenie zásady voľného hodnotenia dôkazov a pod.).

12. V súlade s § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na zistené rozhodujúce skutočnosti, ale tiež s poukazom na ním prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu nižšej inštancie navyše musí byť aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní. Ak rozhodnutie súdu nižšej inštancie neobsahuje náležitosti uvedené v § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP, je nepreskúmateľné. Takéto arbitrárne rozhodnutie súdu odníma strane sporu možnosť uskutočňovať procesné práva a v konečnom dôsledku porušuje jej právo na spravodlivý súdny proces (čo zakladá vadu konania podľa § 431 ods. 1 CSP v spojení s § 420 písm. f/ CSP), pretože jej upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

12.1. Podľa ustanovenia § 387 ods. 3 CSP odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

13. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky je jedným z princípov, ktoré predstavujú súčasť práva na riadny a spravodlivý proces, ako aj pojmu právneho štátu, povinnosť súdov svoje rozhodnutia riadne odôvodniť, s odkazom na ustanovenie § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu potom musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na druhej strane. Nepreskúmateľné rozhodnutie tiež nedáva dostatočné záruky pre to, že nebolo vydané v dôsledku ľubovôle a spôsobom porušujúcim ústavne zaručené právo na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozhodnutia súdu, z ktorého nemožno zistiť, akým spôsobom súd postupoval pri posudzovaní rozhodných skutočností v prejednávanej veci, nevyhovuje zákonným požiadavkám, ktoré CSP kladie na obsah odôvodnenia rozhodnutia a v konečnom dôsledku takéto rozhodnutie zasahuje do základných práv účastníka súdneho konania, ktorý má nárok na to, aby bola jeho vec spravodlivo posúdená. Civilný súd je preto povinný svoje rozhodnutie riadne odôvodniť, je povinný tiež zrozumiteľným spôsobom vysvetliť, ako a prípadne prečo sa určitou námietkou nezaoberal. Ak tak súd nepostupuje, porušuje právo účastníka konania na spravodlivý proces garantovaný článkom 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

14. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

15. Po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu dovolací súd dospel k záveru,

že toto rozhodnutie nespĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP, a preto ho nemožno považovať za preskúmateľné. Len všeobecný záver vyjadrený v bode 26. rozhodnutia súdu prvej inštancie a v bodoch 13. a 14. rozhodnutia odvolacieho súdu je nepostačujúci. Súd prvej inštancie vyhodnotil námietky spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. ako bezdôvodné s odôvodnením, že námietkami podľa súdu nebol spochybnený adresát úschovy a jedinou obranou pôvodcu námietok bolo zriadené záložné právo k pohľadávkam č. 5001/14/06 ZP3 na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 22. septembra 2014, avšak s touto skutočnosťou sa už vysporiadal súd prvej inštancie uznesením o nariadení neodkladného opatrenia, kedy uložil spoločnosti OTP Banka Slovensko, a.s. povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, nakoľko ho realizoval neoprávnene a toto rozhodnutie bolo potvrdené aj odvolacím súdom. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že podľa uzavretých zmlúv medzi Vėnas Group, a.s. a Východoslovenskou distribučnou, a.s. a Východoslovenskou energetikou, a.s. pohľadávky tam uvedené sú pohľadávkami, ktoré žalobca nemôže bez písomného súhlasu dlžníka postúpiť na inú osobu. Od záverov plynúcich z rozhodnutí Okresného súdu Košice I z 25. júna 2018 sp. zn. 32Cb/56/2018 a Krajského súdu v Košiciach z 28. februára 2019 sp. zn. 3Cob/130/2018 sa nemal dôvod odvolací súd sa odchýliť ani v tomto konaní, keď zo zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 22. septembra 2014 pre neprevoditeľnosť zálohu odvolateľ žiadne nároky pre seba vyvodzovať nemôže. Vo vzťahu k tejto argumentácii odvolateľ vecné výhrady spochybňujúce jej opodstatnenosť nemal a nepreukázal dôvody, ktoré by bránili vydaniu predmetu úschovy príjemcovi, ako ani právo na jeho vydanie jemu. S prihliadnutím na uvedené bolo preskúmané rozhodnutie vecne správne. Odvolateľ sa v odvolaní obmedzil iba na rekapituláciu úkonov zdokumentovaných v súdnom spise a predchádzajúcich danému sporu ako aj na vyčíslenie svojich pohľadávok voči spoločnosti Vėnas Group, a.s., ktoré však bližšie neverifikoval a tieto jeho tvrdenia samé osebe neumožňujú zmenu preskúmaného rozhodnutia.

16. S poukazom na vyššie uvedené došiel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou konania podľa § 420 písm. f/ CSP. Konanie v tejto časti je postihnuté vadou zmatečnosti spočívajúcou v nepreskúmateľnosti rozhodnutia odvolacieho súdu takej intenzity, ktorá zakladá tak prípustnosť ako i dôvodnosť podaného dovolania.

17. Dovolateľka dovolaním namietala, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces. Namietala, že rozhodnutia oboch súdov nižších inštancií sú v celom rozsahu nepreskúmateľné. Dovolací súd súhlasí s dovolateľkou, že v spore absentuje právne zdôvodnenie, na základe ktorého súdy nižších inštancií námietky OTP Banka, a.s. zamietli.

18. Tento nedostatok odôvodnenia uznesenia odvolacieho súdu v otázke väd konania namietaných dovolateľkou má za následok, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa požiadavky stanovené súdu v ustanovení § 220 ods. 2 CSP v spojení s § 393 ods. 2 CSP na riadne odôvodnenie. Z tohto dôvodu je dovolanie dovolateľky procesne prípustné podľa § 420 písm. f/ CSP a dovolateľka v ňom dôvodne namieta ňou uvádzanú procesnú vadu zmatečnosti, pretože jej týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

19. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f/ CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, keďže nápravu nemožno dosiahnuť iba zrušením rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd zrušil aj rozhodnutie súdu prvej inštancie (§ 449 ods. 2 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

20. Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom odvolacieho súdu (§ 455 CSP). Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách odvolacieho konania (§ 453 ods. 3 CSP).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.